

ת"פ 23195/10/16 - מדינת ישראל נגד סברין זבידא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23195-10-16 מדינת ישראל נ' זבידא(עציר) ואח'

בפני השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמת

2. סברין זבידא (עציר)

גזר דין בעניין נאשמת 2

מבוא

הנאשמת 2 (להלן-הנאשמת) הורשעה לאחר הודאתה בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש.

על פי כתב האישום המתוקן (סומן א) הורשעה הנאשמת בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן-החוק), יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, עד לתאריך 28.10.2015 חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(1) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן-תקנות ההגנה). מתאריך 28.10.2015 חברות בארגון טרוריסטי, עבירה לפי 3 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948.

1. הפרק העובדתי בכתב האישום המתוקן כולל חלק כללי ובו תיאור מעמדו של ארגון המדינה האסלאמית (להלן-דאעש) אשר מקורו בארגון אלקאעידה. דאעש מהווה כוח מרכזי הפועל בזירת הג'יהאד בסוריה ובעיראק והינו ארגון מחבלים קיצוני ביותר הנמנה על אירגוני ג'יהאד עולמיים. הוא דוגל בתפיסת הסלפיה ג'יהאדיה, הקוראת לפגיעה במשטרים "כופרים", שאינם הולכים בדרך האסלאם. מדינת ישראל כחלק מ"הכופרים" מהווה יעד לחימה מובהק כחלק ממטרות הג'יהאד העולמי.

בתאריך 3.9.2014 ארגון דאעש הוצא מחוץ לחוק והוכרז כהתאחדות בלתי מותרת מכוח תקנות ההגנה. בתאריך 28.10.2015 הוכרז דאעש כארגון טרוריסטי לפי הפקודה למניעת טרור והוא מהווה ארגון מחבלים לפי סעיף 91 לחוק.

עוד מפורט בחלק הכללי הסיכון הממשי לביטחון מדינת ישראל מעצם ההצטרפות לדאעש.

בחלק הספציפי לעובדות כתב האישום מתואר כי הנאשמת נשואה לנאשם 1 (להלן-הנאשם) ולהם שלושה ילדים בני 6,3 ו-8. החל משנת 2015 הנאשמים פיתחו הזדהות אידיאולוגית עם דאעש ערכיו ומטרותיו. לצורך כך יצרו קשר דרך הרשתות החברתיות באינטרנט עם חליל אבו חטאב פעיל בארגון דאעש, קיבלו ממנו מידע והחליטו להגיע עם ילדיהם לסוריה, לחבור לכוחות דאעש, לפעול ולהילחם במסגרתו ולחיות תחת חוקי ה"שריעה".

בתאריך 16.6.2015 נסעו הנאשמים עם ילדיהם ובני משפחה לחופשה ברומניה, משם נסעו לתורכיה, יצרו קשר עם אבו חטאב שקישר בינם לבין אבו סוהיב שהנחה אותם כיצד לחצות את הגבול וכך נכנסו הנאשמים וילדיהם לסוריה. סמוך לאחר מכן הצטרפו הנאשמים לארגון דאעש, מסרו לידי אנשיו את דרכוניהם ועברו לעיר מוסול בעיראק. בידיעת הנאשמת הצטרף הנאשם ללימודי דת ואידאולוגיה ובהמשך השתתף באימונים צבאיים ולחם במסגרת דאעש כאשר הנאשמת התגוררה עם ילדיה במוסול, קיבלה דמי מחייה מדאעש ועבדה כמפעילת מצלמות אבטחה בבית חולים.

במהלך חודש יולי 2016 החליטו לחזור לישראל דרך סוריה ותורכיה, חצו את הגבול מעיראק לסוריה ובמשך 10 הזדמנויות שונות ניסו להסתנן לתורכיה, במהלך הובילו את ילדיהם בהרים לעיתים ללא מזון ומים ותוך שימוש בסם הרדמה להרדים את בתם הקטנה כדי שלא תעורר ותמשוך תשומת לב השומרים בגבול התורכי. לבסוף הם נעצרו על ידי שוטרי הגבול התורכיים והועברו לישראל.

ראיות לעונש

למאשימה אין ראיות לעניין העונש.

2. מטעם הנאשמת העידה אימה סאלם חנאן שסיפרה על משפחתם הנורמטיבית והמשכילה, על הפיכתה למשפחת אומנה כדי לטפל בשלושת ילדיה של הנאשמת. המשיכה לתאר בבכי את השינוי המפתיע בהתנהגות הנאשמת ועל חייה עד לאותו שינוי. עוד תארה את הקשר שהיה לה עם הנאשמת

לאחר עזיבתה לסוריה ועיראק ועל הלחץ שהופעל עליה כדי שתחזור. היא דאגה להדגיש כי היא ובעלה לא תמכו בהצטרפות הנאשמת לדאעש והם לא מבינים את התנהגותה וגם לאור אורח חייה עד לאותו שלב. הוגש מכתב בקשר לעבודתו של אחיה כרופא (1/ס) ותעודות שונות המעידות על היות המשפחה, משפחה נורמטיבית, תעודות הערכה והסמכה של אחיה הרופא כאמור, תעודות הסמכה של אחותה כבוגרת הוראה ובעלת תואר מוסמך (2/ס), התעודות הוחזרו לידיה הנאמנות של הסגורית ונסרקו לאחר הדיון לנט (המשפט) לאחר הדיון הוגש בהסכמה מכתב מדודה של הנאשמת ריאה סאלם ששירת במשטרה 24 שנים, תאר את המשפחה כאוהדת של מדינת ישראל וביקש להתחשב במשפחה ובילדי הנאשמת ולעזור לה ולמשפחה להשתקם מחדש (מהערכותיו באשר לסיבה שהביאה את הנאשמת לבצע העבירות אתעלם).

תמצית טענות הצדדים

3. ב"כ המאשימה בטיעוניו בכתב (1/ט) ובעל פה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם הינו שלוש עד חמש שנות מאסר בפועל ולהשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל במסגרת המתחם, מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

בטיעוניו שם דגש על חומרת המעשים והפנה לע"פ 6356/16 כנגד נגד מדינת ישראל (11.12.2016) (להלן- עניין כנגד), באותו מקרה בעבירות חמורות פחות נדונה נאשמת ל-22 חודשי מאסר בפועל וערעורה לבית המשפט העליון נדחה ולת"פ 62355-01-15 מדינת ישראל נגד סנובר (21.4.2016) תיק שנדון בפניו, בו הנאשם שהצטרף לארגון ג'בהאת אל נוצרה נדון ל-60 חודשי מאסר בפועל ולע"פ 8333/15 וע"פ 8621/15 מדינת ישראל נגד חאלדי (23.8.2016) (להלן-עניין חאלדי) בו נדון הנאשם ל-42 חודשי מאסר בפועל וערעור שני הצדדים על העונש נדחה.

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם הפנה לתכנון הרב שקדם לביצוע העבירות, לעובדה כי הנאשמת יצרה מגע עם סוכן חוץ, עבירה שהעונש המירבי לצידה הוא 15 שנות מאסר. והצביע על הסיכון הממשי לביטחון המדינה הקיים בהצטרפות לארגון טרור והוסיף את הסיכונים הרבים בהם העמידה את שלושת ילדיה אותם לקחה למקום מסוכן מאוד והנזק שנגרם להם עקב כך. הנאשמת פעלה ממניעים אידיאולוגיים שהתה בסוריה ועיראק למעלה משנה וגם מסרה לאנשי ארגון דאעש את דרכונה הישראלי ויש חשש כי ישמש את אנשי הארגון בניסיונות לפגוע במטרות ישראליות. לסיום ביקש ב"כ המאשימה להתחשב גם בשיקולי הרתעת הרבים.

4. ב"כ הנאשמת ביקשה בטיעוניה להתייחס לקו ההגנה שנקט הנאשם במהלך ניהול משפטו ולאור הבהרתי כי אתייחס בעניינה של הנאשמת רק לעובדות כתב האישום המתוקן היא עברה לטעון לסיבות המצדיקות התחשבות בנאשמת. הנאשמת לקחה אחריות, הודתה במיוחס לה, שיתפה פעולה עם רשויות החוק תוך הדגשה כי לא נגררה אחרי בעלה.

היא תארה את נסיבות חייה של הנאשמת שגדלה במשפחה חילונית נורמטיבית, בני המשפחה חונכו באופן נורמטיבי תוך שאיפה לרכישת השכלה אקדמית והדבר בא לידי ביטוי במקצועותיהם של אחיה, האחד רופא והשנייה מורה בבית ספר דו לשוני. המשפחה שיתפה מיידית את רשויות החוק ומבטיחה לדאוג להרחיק את

הנאשמת לאחר שחרורה מכל הקשור לארגון עוין או פגיעה בביטחון המדינה. הנאשמת שומרת היום על אורח חיים דתי אך אין בין עמדה זו לבין מטרות דאעש כל קשר. אחד המניעים לפעולותיה היה הרצון לחיות תחת חוקי השריעה.

בעת שהותה בסוריה ועיראק היא לא ביצעה פעולות אקטיביות לקידום מטרות הארגון, היא מודה בטעות ובנזק שגרמה לילדיה אותם צרפה אליה. לטענתה ההודאה ולקחת האחריות היא תחילת דרך של שיקום והיא מבינה כיום את הפסול במעשיה. אשר למדיניות הענישה ניתחה אף היא את עניין כנג'ו ולהערכתה נסיבות חמורות שהתקיימו שם, לא מתקיימים בתיק שלפניי ולטענתה מסוכנותה של הנאשמת פחותה מהמסוכנות בעניין כנג'ו ולכן לכל היותר עונשה צריך להיות 22 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום ביקשה להתחשב בילדיה של הנאשמת ולטובתם לקצר עד כמה שניתן בעונשה ולא להטיל עליה עונש גדול מעונש של 22 חודשי מאסר בפועל.

5. בתום הטיעונים הודתה הנאשמת "בטעות הקשה" שלה, התנצלה כלפי ילדיה וכלפי בני משפחתה. הוסיפה ותארה מחלה ממנה היא סובלת וביקשה לחזור לילדיה ולמשפחתה והסבירה כי הריחוק מהם הוא עונש חמור ולהבנתה "העונש האמיתי" יחול עליה לאחר שחרורה ממאסר בעת שתנסה לגדל את ילדיה ולשקם את חייה.

דין

אקדמת מילין

6. תחילתו של תיק זה בכתב אישום שהוגש נגד שני הנאשמים בעל ואשה. כבר בתחילת הדרך הודתה הנאשמת בפניי בעובדות כתב אישום מתוקן, בעוד שנגד הבעל שכוּפּר במיוחס לו מתנהל הליך על פי עובדות כתב האישום המקורי והתחלתי לשמוע עדויות במסגרת אותו הליך בקשר למיוחס לו.

בהסכמת הצדדים פוצל הדיון והחלטתי לגזור את דינה של הנאשמת בנפרד.

בפתח הטיעונים לעונש לאור דברי ב"כ הצדדים הבהרתי כי אתעלם מכל הטענות והעדויות שעלו בפניי במסגרת הדיון בעניינו של הנאשם.

בעת גזירת דינה של הנאשמת אבחן את נסיבות ביצוע העבירות אך ורק על פי עובדות כתב האישום המתוקן בעניינה (ראו לעניין זה ע"פ 3060/15 אבו רגייג נגד מדינת ישראל (21.7.2015) וע"פ 4301/15 פינטו נגד מדינת ישראל (5.1.2016)).

אירוע-אירועים

7. שני הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לשאלה האם העבירות המיוחסות לנאשמת מהוות אירוע אחד או מספר אירועים והם התייחסו למכלול המעשים כאירוע אחד ועמדה זו מקובלת עליי. אמנם תחילת התכנון הייתה בשנת 2015, עזיבת הארץ לסוריה דרך רומניה הייתה ביום 16.6.2015 והחזרה לארץ החלה בחודש יולי 2016 והסתיימה במעצרה של הנאשמת ביום 22.9.2016.

מעובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי מדובר בתכנית עבריינית אחת כשיש קשר הדוק בין כל המעשים במהלך כל אותה חודשים, להמחשה אפנה להרשעת הנאשמת בעבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת עד 28.10.2015 והרשעה בעבירה של חברות בארגון טרוריסטי מיום 28.10.2015, התנהגות המצביעה על רצף וזהות בין האינטרסים שנפגעו. ראו לעניין זה ע"פ 7470/15 מלכה נגד מדינת ישראל (15.6.2016).

בהתאם לכך אקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע הכולל, בעת קביעת גבולות המתחם אתייחס לעובדה כי האירוע התפצל למספר מעשים.

מתחם העונש ההולם

8. הנאשמת הורשעה במספר עבירות, החמורה שבהם עבירה של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק, העונש המקסימאלי בגינה עומד על 15 שנות מאסר. אין להקל ראש בעבירות האחרות, עבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת לפי תקנות ההגנה, עונשה המירבי 10 שנות מאסר, עבירה של חברות בארגון טרוריסטי לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור (שבניתיים הוחלפה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 כחלק מהמאבק בארגוני הטרור) אשר קבעה עונש מירבי של 5 שנות מאסר, עונשה המירבי של עבירת יציאה שלא כדין לפי חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) עומד על 4 שנות מאסר.

9. במעשיה הנאשמת פגעה בצורה קשה בערכים של בטחון המדינה. פגיעה לה השלכות על שלום הציבור ובטחונו.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה אזכיר בראש ובראשונה מיהותו של דאעש נושא שפורט בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן בו הודתה הנאשמת. דאעש הוא ארגון טרור קיצוני שמקורו בארגון אלקאעידה, תכניתו-סלפיה ג'יהאדיה לפיה יש להילחם גם במדינת ישראל להשגת מטרותיו שביניהן הנהגת האיסלאם כחלק ממטרות הג'יהאד העולמי.

ואפנה בעניין זה לבש"פ 3379/16 אחמד נגד מדינת ישראל (2.5.2016):

"למדינת ישראל די באתגרים מקומיים בדמות חמאס, ג'האד אסלאמי, החזית העממית, חזבאללה ועוד מיני מריעין בישין, ואין למדינה צורך ועניין ביבוא לשטחה של פעילות ארגונים נוספים כמו דאע"ש, בבחינת "ונוסף גם הוא על שונאינו". כפי שנזדמן לי לומר בעבר: "יאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה'מותרות' של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה

ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא" (בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח פס' 15 (19.10.2015)). ובקיצור, לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים".

עם ארגון מחבלים זה ערכיו ומטרותיו הזדהתה הנאשמת (סעיף ב2 לכתב האישום המתוקן).

10. בעניין חאלדי אליו הפנה ב"כ המאשימה, הצטרף הנאשם ביום 2.10.2014 לארגון דעאש השתתף בפעולות אימונים ולחימה עד חזרתו לארץ לאחר שנפצע. בית המשפט המחוזי בנצרת קבע מתחם עונש הולם בין 36 ל-60 חודשי מאסר והטיל עליו עונש של 42 חודשי מאסר ביחד עם מאסר על תנאי וקנס בסכום של 8,000 ₪. שני הצדדים ערערו על גובה העונש ושני הערעורים נדחו (בין השאר הסתבר כי מצבו הבריאותי של הנאשם שנפצע במהלך הלחימה, הוחמר). באותו מקרה כך קבע כב' השופט מ' מזוז:

"אין ספק כי ארגון הג'יהאד העולמי "המדינה האסלאמית" (דאע"ש), וארגונים אחרים דומים, מהווים סכנה חמורה למדינות בהן פועלים ארגונים אלה ולתושביהן, כמו גם סכנה למדינת ישראל ולעולם החופשי כולו. מעשיו הרצחניים, האכזריים והבלתי אנושיים של ארגון דאע"ש ידועים למרבה הצער בכל העולם, וסכנותיו גלויות וברורות...נוכח האמור נדרש מסר ברור גם מצד בתי המשפט בדבר חומרת התופעה וסכנותיה, ובהתאם מתחייבת ענישה משמעותית ההולמת את חומרת המעשים ואת הצורך בהרתעת הרבים".

כב' השופט ד' ברק-ארז הוסיפה כך:

"עם זאת, אני מבקשת להדגיש כי ישנם שיקולים כבדי משקל התומכים בהחמרה בעונש בגין עבירות מן הסוג שנדון בפנינו. אם השתכנעתי, בסופו של דבר, שיש להשאיר את העונש על כנו חרף שיקולים אלה, הרי שהדבר נבע בעיקר מן הטעם שהחמרה במדיניות ענישה צריכה להיות הדרגתית... מן הטעמים הללו, ומבלי לקבוע מסמרות, אני נוטה לדעה שמתחם הענישה במקרים מסוג זה אמור להיות מחמיר משנקבע, בעיקר בכל הנוגע לרף העליון שלו".

פסק הדין בעניינו של חאלדי ניתן ביום 23.8.2016, לאחר ביצוע העבירות בתיק שלפניי ולכן מגמת ההחמרה לרבות גובה הרף העליון של המתחם לא תיושם על ידי בתיק זה.

11. שני הצדדים התייחסו בטיעוניהם לעניין כנג'ו ולטעמי לא ניתן ללמוד גזירה שווה מהעונש שהוטל על הנאשמת באותו עניין לתיק שלפניי. כנג'ו הואשמה רק בעבירת ניסיון, היא יצרה קשר באמצעות פייסבוק עם נציג דאעש, נסעה לתורכיה כדי לעבור לסוריה, אך נתפסה בדרכה לעבור את הגבול. עוד חשוב לציין כי באותו מקרה כחלק מהסדר הטעון הוסכם על טווח ענישה (בין 12 ל-40 חודשי מאסר בפועל), הסכמה שיש לה השלכה על המתחם שקבע בית המשפט קמא והעונש המתאים.

12. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק) מעשיה של הנאשמת היו מתוכננים היטב. עובר ליציאה מהארץ היא יצרה קשר עם פעיל בארגון דאעש, תכננה את היציאה לרומניה עם בעלה וילדיהם כחלק מחופשה משפחתית, הם השאירו את מכשירי הטלפון הסלולריים שלהם על מנת למנוע אפשרות להתחקות אחריהם. חלקה היחסי של הנאשמת לאחר חציית הגבול לסוריה היה קטן משל בעלה היא לא ביצעה פעולות אימונים או לחימה ולמעשה התגוררה עם ילדיה במוסול ועבדה כמפעילת מצלמות אבטחה, עד ההחלטה לחזור לארץ ואתן לכך ביטוי מקל בעת קביעת גבולות המתחם.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הוא גדול מאוד, הצטרפות לארגון מחבלים קיצוני יכול להביא לסכנה מוחשית לביטחון מדינת ישראל לכך אוסיף את מסירת דרכונה הישראלי לאותו ארגון מחבלים ויכול ויעשה שימוש בעתיד באותו דרכון כדי לבצע פיגועים.

עוד חשוב לציין כי במעשיה גרמה הנאשמת נזק לילדיה, במקום לדאוג שילדיה בני 3,6,8 ילכו לגן ילדים או לבית ספר היא לקחה אותם איתה לאזור קרבות וכפי שצוין בסעיף 16 לכתב האישום המתוקן, בתקופה בה שהו הנאשמים במוסול הופצצו מקומות שונים בעיר ומיותר לציין כי בהעדרו של חינוך סדיר נגרם לילדים נזק שאני מקווה שלא יבוא לידי ביטוי בעתיד.

גם ההחלטה לחצות את הגבול בין סוריה לתורכיה, תוך שהנאשמת ובעלה מובילה את ילדיה - 10 פעמים - בהרים ללא מזון ומים ותוך שימוש בסם הרדמה להשקיט את הילדה בת ה-3 שלא תבכה ותעורר תשומת לב, יכול וגרם לילדים נזקים חמורים.

הנאשמת פעלה מסיבות אידאולוגיות תוך הזדהות עם דאעש, ערכיו ומטרותיו ואם נזכור שבין מטרותיו פגיעה במשטרים "כופרים" לרבות ישראל, פגיעה בדרכים אלימות, הרי שיש לתת ביטוי לכך בעת קביעת גבולות המתחם.

ולסיום אפנה לע"פ 6544/16 ניסנצוויג נגד מדינת ישראל (21.2.2017):

"עוד נפסק כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם ובין מדיניות הענישה הנוהגת. מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים ומדיניות הענישה היא רק אחד מאותם השיקולים

13. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר בפועל במתחם שבין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

לא עומדת על הפרק שאלת שיקום, אין תכנית שיקום מוצעת והעונש המתאים יהיה בתוך המתחם.

לזכות הנאשמת עומדת נטילת אחריות מיידית על מעשיה, שיתוף פעולה עם רשויות החוק והעדר עבר פלילי.

14. הנאשמת כבת 30, אם לשלושה ילדים המטופלים על ידי אימה שהוכרה כמשפחת אומנה. כל עונש מאסר יפגע בילדיה של הנאשמת שזקוקים לאם ולאב ששניהם נתונים כעת במעצר, אך אזכיר כי הורות אינה מקנה חסינות והדאגה לכאורה לילדיה כיום לא עמדה לנגד עיניה של הנאשמת עת גררה אותם בשל אידאולוגיה טרוריסטית ממגרש המשחקים, חצר בית הספר וחבריהם לגן ולכיתת הלימודים לאזור קרבות תוך חציית גבולות וסיכון חייהם. בהתחשב בחומרת העבירות איני סבור כי יש להימנע מעונש מאסר או להסתפק בתקופת מאסר קצרה.

15. עוד אוסיף כי נוגע ללב היה לשמוע את דברי אימה של הנאשמת ואת דרך ההתמודדות שלה ושל אביה של הנאשמת עם התנהגותה. העובדה כי הנאשמת זנחה את כור מחצבתה, את משפחתה הנורמטיבית פעלה בניגוד לחינוך שקיבלה מאימה ואביה וסיכנה את חיי ילדיה הכל בשם האידאולוגיה מצביעה על פוטנציאל גדול למסוכנות עתידית ואזכיר כי הנאשמת לא הצטרפה לכת דתית העוסקת בלימוד ותפילות אלא לארגון מחבלים קיצוני שבשם הדת לכאורה מביא להרג וחורבן ובכלל זה מוכן לפגוע קשות בביטחון מדינת ישראל ותושביה.

אני סבור כי יש צורך במקרה זה בהרתעת הנאשמת מפני ביצוע עבירות נוספות וכי יש סיכוי של ממש כי העונש המתאים שאקבע יביא להרתעתה מלחזור ולקדם מטרות ג'יהאדיסטיות בדרכי אלימות.

16. בהתחשב באופיין של העבירות והסיכון המשמעותי לביטחון המדינה הקיים בהצטרפות אזרחי ותושבי ישראל לארגוני טרור בחו"ל, לטעמי יש צורך במקרה זה בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג העבירות שביצעה הנאשמת וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשה תביא להרתעת הרבים ואתן לכך ביטוי בעת קביעת העונש הכולל. עוד אציין כי כחלק מהרתעת הרבים יש להטיל במקרים אלו בנוסף למאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. גובהו של הקנס אמור להיגזר מיכולתו הכלכלית של הנאשם, הנאשמת לא העלתה טיעונים בנושא זה. בהתחשב בתקופת המאסר בפועל גובה הקנס יהיה על הצד המתון.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

• 50 חודשי מאסר, תחילת הנשיאה במאסר היא מיום מעצרה 22.9.2016.

• 12 חודשי מאסר על תנאי, הנאשמת לא תישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם תעבור תוך שלוש שנים עבירה נגד בטחון המדינה או אחת העבירות בהן הורשעה ותורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

· הנאשמת תשלם עד לא יאוחר מיום 1.1.2018 קנס בשיעור של 8,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו.

הובהר לנאשמת זכותה לערער תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אדר תשע"ז, 21 מרץ 2017, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד גב' אפרת ברזני, הסנגורית עו"ד ראניה סרוג'י והנאשמת באמצעות שב"ס.